

ΣΟΥΦΛΕ. (Παρουσιάζων αὐτῷ τὸ πιάτον ἀτκε-
πτε.) Κτυπάτε, ἀλλὰ θὰ σωφρονισθῆτε.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ. (Βλέπων τοὺς ἀμπελουργοὺς.)
Ἔμ! τί εἶναι; ὁ Θεὸς ἄς μοῦ τὸ συγχω-
ρήση! εἶναι ἀμπελουργοί... τὴν μπου-
κιά μου πέρνω! (Πρὸς τὸν κόμητα.) Ἦθελα
καὶ καλὰ νὰ τὸν βάλω εἰς τὴν οἰκίαν σας.

ΣΟΥΦΛΕ. Ἰσγα Ἰσγα διὰ τοῦτο ἦλθα.

ΣΕΝΦΑΡ. (Γελῶν.) Πῶς! τὴν θέσιν αὐτὴν
ἐξήτεις;

ΣΟΥΦΛΕ. Μάλιστα, κύριέ μου. Σκεφθεῖς
ὅτι ἡ κατηραμένη ἐκείνη ἐπιστολὴ τὴν
ὅποίαν δὲν ἠδυνήθην νὰ γράψω μὲ ὑστέ-
ρησε τῆς εὐνοίας σας, ἠθέλησα νὰ δοκι-
μάσω ἐὰν ἦμαι ὅλως διόλου ἀνάξιος.
Ἔρχομαι λοιπὸν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν
νόστιμον ὄρεξίν σας τοῦτο τὸ πρᾶγμα
τῆς ἐπιδεξιότητός μου ἀποτέλεσμα, ἐκ
τοῦ ὁποίου ἐπομένως θὰ μὲ κρίνετε·
διότι καθὼς εἶπε σοφὸς τις, ὁ ἄνθρωπος
γνωρίζεται ἀπὸ τὰς πράξεις, καὶ ὁ μά-
γειρος ἀπὸ τὰ φαγητά!...

ΥΠΟΚΟΜΗΣ. Καὶ τὰ κάμνει κάλλιστα,
σᾶς ἀποκρίνομαι ἐγώ.

ΣΟΥΦΛΕ. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν, κατα-
δεχθῆτε, ἐξοχώτατε, νὰ συγχωρήσετε τὴν
τόλμην μου, διότι τώρα οἱ τεχνῖται τὴν
ἔχουν ὅλοι... ὅ,τι δὲ κυρίως ἔχω ἤδη
ἀνάγκην, εἶναι ἡ συγκατάβασίς σας.
Ἐπειδὴ εἰς τὸ μαγειρεῖόν μου ἐν φύσημα
ἄρκει νὰ μοῦ σβέση τὴν φωτιὰν καὶ νὰ
χύση τὴν κατσαρόλαν.

(Τέλος.)

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΝΑΤΑΓΙΟΝ

πρὸς ἀνάμνησιν ***

Ἄκουσες ἄγρῳ γογγιτὸ στὸ κῦμα τ' ἀφρισμένο,
Στὴν ἄσπλαγχνή τῆ θάλασσα εἶδες ἀνεμοζάλη;
Ἐτοῦς τὰ μεσάνυχτα σὲ πλοῖ' ἀπελπισμένο
Νὰ ἦσαι, μέσ' τὸ πῆλαγος μακρὸν ἀπ' τὸ περιγιάλι;

Ἐγνώρισες σκληρὸς βροντὴς τὸ θάρρος σου νὰ
[κλέπτουν,
Νὰ σὲ θαμπόν' ἡ ἀστραπή; καὶ σὺ χωρὶς ἐλπίδα
Ν' ἀκοῦς πῶς φεύγουν τὰ πανιά, πῶς τὰ κατάρ-
[τια πέφτουν,
Καὶ νάχης γιὰ παρηγοριά, νεκρὴ φανοῦ ἀχτίδα;

Ἄστροπελέκι σὰν ἐχθρὸ εἶδες σὲ τέτοιο βράδυ
Ἄπὸ τὰ μαῦρα σύγνεφα νὰ φεύγῃ, νὰ πετιέσαι,
Καὶ φλογισμένο νὰ περνᾷ, νὰ γράφῃ στὸ σκοτάδι,
Κ' ἡ φλόγα του σὰν πυρκαγιὰ γύριω σου νὰ σκορ-
[πύεται;

Στὴν ὄρα τῆς ἀπελπισίας, σ' ἐκείνη τὴν ἀντάρα,
Ποῦ ὁ Θεὸς ἠθέλησε γιὰ νὰ φανῇ προστάτης,
Ἦμουν εἰς τῆς θάλασσας τὴν ἀδίκη κατάρρα·
—Ποῦ κάλλιο νὰ μὲ πέρνανε τὰ ἄγρια κύμα-
[τά της!

Νεκροὺς ψαλμοὺς χαρίζανε οἱ ἄνεμοι στὸ κῦμα,
Κ' ἡ θάλασσα σὰ θάνατος εἰς στήθια μου κτυποῦσε·
Εἶσα ἀφροῦς γιὰ φέρετρο, τὰ βάρη της γιὰ μνήμα,
Καὶ σὰ νεκρὸς ἐπάγωσα στὴ λύσσα ποῦ φουτοῦσε.

Νύχτα ὁ νοῦς μου ἔγινε στῆς νύχτας τῆ φοβέρα,
Σκοτάδι εἶχα λογισμό, σιμὰ τὸ φάντασμά σου...
Ἦταν σὰν ἄγρο τῆς αὐγῆς, ποῦ δείχνει τὴν ἡμέρα,
Κ' ἐνόμιζα τὸν οὐρανὸ πῶς θὰ βρισκα κοντά σου...

Ἐόρεχε σὰν κατακλυσιμὸς· κ' ἐγὼ παρακαλοῦσα
Τὸν Ἠλύστη μου γιὰ νὰ σωθῶ νάρθῳ νὰ σ' ἀν-
[ταμῶσω·

Κι' ἂν ἦρθα, δὲ σ' ἀντάμωσα· στὸ χέρι ποῦ πο-
[θοῦσα.

Ἄλλοίμανο! δὲν μπόρεσα τὸ χέρι μου ν' ἀπλώσω!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΡΙΕΛΛΣ

Η

ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΓΕΦΥΡΑ

Μέγας καὶ πολὺς γίνεται λόγος περὶ
τῆς διεθνούς γεφύρας τὴν ὅποίαν ὁ μη-
χανικὸς Boulet προτίθεται νὰ ῥίψῃ ἐν
τῷ πορθμῷ τῆς Μάγχης μεταξὺ Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας.

Ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ ἡ ἐπιχεί-
ρησις ἐμψυχούται.

Εἰς δὲ τῶν θερμότερων πρωτοουργῶν,
ὁ ἐν Λονδίῳ πρέσβυς τῆς Πορτογαλ-
λίας, ὁ γηραιὸς Στρατάρχης Δουξ τῆς
Σαλδάνας μετέβη ἐσχάτως εἰς Παρι-
σίους, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ εἰρη-
μένου μηχανικοῦ περὶ τούτου. Ἐπεσκέ-
φθη δὲ τὰ ἐργαστάσια, τὴν γέφυραν τοῦ
πορθμοῦ καὶ ἄπασαν τὴν ἀποσκευὴν
ταύτης, καὶ ἐθαύμασε τὴν στερεότητα
καὶ τὸ ἄβαρυ αὐτῆς. Εἶναι δὲ γνω-
στὸν ὅτι ὁ Στρατάρχης μετέβη εἰς Πα-